

Tony Ronald, wereldberoemd in Spanje, stond aan de basis van het succes van Wonderful Days.

zijn concerten. Hij werd altijd herkend op straat, en mensen zingen het nog steeds mee als ze het horen.' Ramon heeft Tony Ronald ooit één keer gesproken. 'Kreeg ik eerst zijn vrouw aan de telefoon. Ik heb hem nog een mailtje gestuurd met onze versie van zijn nummer. Volgens mij vond hij het wel leuk, hij kon er wel om lachen.' Natalia bevestigt: 'Die happy hardcore-versie vond hij inderdaad wel grappig.'

Frisse oren

'Het was puur het eerste couplet,' herinnert Ramon zich de nachtelijke telefoonsessie met Theo, in het najaar van 1994. 'Wat erna kwam, daar had ik helemaal niks mee. En Theo ook niet, dus daar waren we vlug klaar mee.' Theo: 'Na het eerste couplet wordt het een soort carnavalsplaat. Maar dat begin, dat was 'm echt. Van Tony Ronald had ik echt nog nooit gehoord. Het was echt puur toeval dat ik die plaat uit de kast trok en dat de platenspeler nog op 45 toeren stond... Spannender kan ik het niet maken.' Met de kennis van nu een geniale vergissing van Theo, maar hij was niet de eerste die het nummer versneld afspeelde. De Vlaamse zanger Will Tura bracht in 1989 een uptempo coverversie van Help uit, inclusief gepitcht orgeltje: *Mooi, 't Leven Is Mooi*. Na een dag in de studio was de basis van wat twee dagen later de radiomix van *Wonderful Days* zou worden, wel zo'n beetje klaar. 'Als ik een dag in de studio zit, kan ik beter stoppen en de volgende dag weer met frisse oren aan het werk gaan,' zegt Ramon, die in zijn slaapka-

mer een provisorisch studiootje had. 'Ik had een 32-kanaals mengtafel met acht subgroepen. We hadden alleen een probleem: de sample was hand gedrumd, die liep helemaal uit de maat. Met een sampler, een Akai S1100, heb ik sommige delen van de drum moeten stretchen tot ze in de maat liepen. Aan de tekst is niks veranderd.' Tony Ronald kon wel om de happy hardcore-plaat lachen, maar voor Charly Lownoise & Mental Theo was *Wonderful Days* meer dan een grappige track. Het werd hun grote doorbraak. 'Als je mij vraagt wat mijn favoriete nummer is van alles wat ik heb geproduceerd, dan zeg ik: *Wonderful Days*.'

Ramon is zichtbaar vervuld van trots als hij het over de totstandkoming van de monsterhit heeft. Theo en hij wisten wel dat ze goud in handen hadden, maar niet hoe ze het moesten aanpakken. EMI, Polydor; grote platenlabels belden toen ze lucht van de track kregen. En collega-dj's, die advies gaven aan de grote Duitse labels. Ramon: 'DJ Hooligan belde om te zeggen dat we de plaat bij Edel moesten uitbrengen. Maar wij wilden graag naar Motor Music, want daar zaten Marusha en WestBam. Daar ging een tijdje overheen, want Motor wilde een ander soort samenwerking. Die wilden een label-deal, en vroegen: wat hebben jullie nog meer dan? Alleen die single? Toen kwam Sascha Bassler, A&R (artist & repertoire manager, red.) van Motor Music. We stonden in Neurenberg in een hal met 10.000 man en deden *Wonderful Days* live. Die hele hal ging uit z'n radijs, en Sascha was erbij en zei: "Ik

móet die plaat hebben." Er zat alleen één kink in de kabel. Ramon: 'We hadden een manager die zei: "Als we naar Arcade gaan, kunnen we een groter voorschot krijgen, dat ga ik wel even regelen." Hij zei dat het net zo ging als in de voetbalwereld, maar dat bleek helemaal niet zo. We hadden al een soort gentleman's agreement met Polydor, en daar hielden ze ons aan. Ze zeiden: "Luister, we hebben die afspraak, dus jullie komen gewoon bij ons." Polydor spande een rechtszaak aan tegen het dj-duo, zodat ze niet naar een concurrent zouden gaan.'

Illegale handel

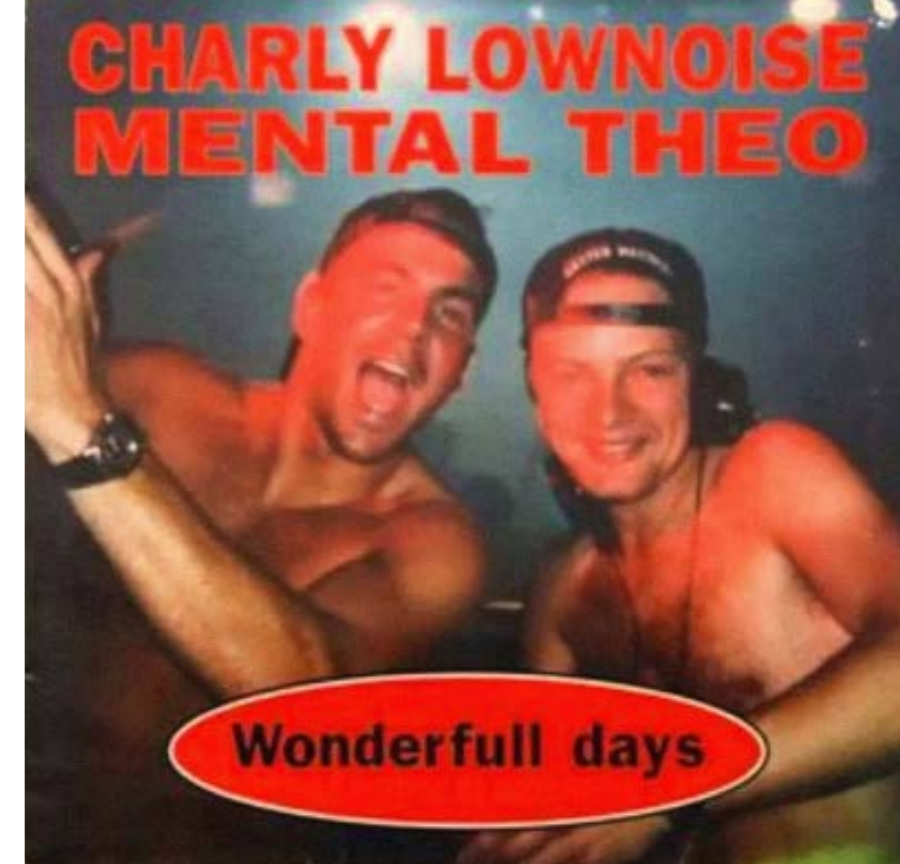
Het is inmiddels begin november 1994. *Wonderful Days* is uitgebracht op het label van Ramon en Theo, Master Maximum Records, en komt later in licentie uit bij Polydor. 'Theo zei al toen we een jaar of twee in de hardcore-scene bezig waren: "Ramon, wij gaan hele grote dingen doen." Hij was zich heel bewust van waar hij naartoe wilde.' Omdat het ineens allemaal zo snel ging, heeft Theo zelf de hoes van de single ontworpen. De foto op de cover – Ramon en Theo in blote bast, de petjes achterstevoren – is gemaakt op tournee in Australië, want de dj's zaten op het moment dat het allemaal gebeurde aan het andere eind van de wereld, dankzij hun doorbraakhit: *Live at London*. 'In alle haast heb ik nog *Wonderfull* met twee L'en op de cover afgedrukt,' blikt Theo terug. 'Stom, hè?' Nog een schoonheidsfoutje: hij zette hun telefoonnum-

mers achter op de hoes. Ramon: 'Fans bellen: "Spreek ik met Charly?" Hahaha. Theo heeft meteen zijn nummer veranderd en ik het mijne wat later, nadat ik de telefoon met het telefoonnummer dat op de single stond aan onze tourmanager heb gegeven.'

Toen ze in Australië aan het toeren waren, bleek dat er thuis een probleem was, en niet zo'n kleine ook. Omdat het sampletje van Tony Ronald gejat was, lagen de rechten van het nummer helemaal niet bij Ramon en Theo. *Wonderful Days* was al op single uitgekomen, waarmee ze in feite een illegale handel in de winkels hadden liggen. 'In Duitsland waren al tussen de 75.000 en 100.000 exemplaren verkocht,' zegt Ramon. Wat toen in allerijl moest gebeuren: het nummer nog een keer uitbrengen, maar dan met nieuwe vocalen en instrumenten. Hoewel de zang van *Wonderful Days* dankzij de 45 toeren een hoog piepstemmetje is, is het origineel ingezongen door een man: Tony Ronald. Om de oorspronkelijke versie van het nummer te benaderen, moest er dus een mannelijke zanger worden gevonden. Die bleek via hun boekingskantoor Jan Vis al snel gevonden in de persoon van Albert West. De in 2015 overleden zanger werd bijgestaan door het achtergrondkoortje Mo joy en de toetsenist van Lois Lane, die het hammondorgel voor zijn rekening nam. Nieuw nummer, rechtenprobleem opgelost. Ramon: 'Dan is het een coverversie. De tekst heb je gelaten zoals hij is, het enige wat je gedaan hebt is alles nagespeeld. En dan mag het. Die nieuwe versie is geruis- >

'Het was echt puur toeval dat ik die plaat uit de kast trok en dat de platenspeler nog op 45 toeren stond... Spannender kan ik het niet maken'

‘Soms vraag ik me af: hoe hebben we dat zelf ooit kunnen spelen? Dat had ook iemand van het conservatorium kunnen doen. Wij deden het met een Atari’

loos in de winkel gekomen. We báálden ervan, dachten: dit wordt niks meer.’ Deze tweede versie van Wonderful Days kreeg, om consumenten niet in verwarring te maken, precies dezelfde hoes als de eerste, maar dan goed gespeld en zonder de telefoonnummers van de dj’s erop. Alleen: nummer twee was niet zo mooi als de eerste, gejatte poging. Eigenlijk hebben ze het nummer minder goed gemaakt, beaamt Ramon. ‘In het origineel zitten de tikken van het vinyl van de Tony Ronald-plaat nog. Dat romantische van het vinyl, dat grijsgedraaide.’ Al met al zijn Ramon en Theo een week of twee bezig geweest met deze nieuwe versie.

Jonge vrouw in club

Intussen was ook de videoclip opgenomen. In de video zien we een jonge vrouw wakker worden, door een kasteeltuin rennen en in een club dansen. Seline stond destijds bij een modellenbureau ingeschreven, maar kwam via via in de videoclip terecht. ‘Een vriendin van me kende Ramon en Theo, en vroeg of ik een rol in de clip wilde hebben. Mijn outfit (een bontjas met daaronder een Schots rokje en een Superman-T-shirt, red.) heb ik samen met Theo op de Albert Cuypmarkt in Amsterdam gekocht.’ Terwijl ze door de kasteeltuin rent, valt haar bontmuts van haar hoofd, waarna een close-up van de muts volgt. Het oogt dramatisch, maar: ‘Dat was niet bedacht, hij viel tijdens het rennen per ongeluk op de grond,’ herinnert Seline zich. ‘In de club moest wel alles in één keer goed, want het publiek wist niet dat we een clip aan het opnemen waren. Ik kon alleen mijn lachen haast niet inhouden... Je ziet me ook een

keer met mijn nagels in mijn eigen vinger knijpen, om niet in de lach te schieten.’ Voor cameraman Stan Gordijn was het zijn tweede Charly Lownoise & Mental Theo-clip. Van hun debuut Live at London tot en met *Fantasy World* zou hij in twee jaar tijd acht muziekvideo’s voor het duo maken. Met een industriële Betacam-camera en een budget van 7000 gulden maakte hij de clip, die werd opgenomen in de kasteeltuin van het Brabantse Kasteel Heeswijk en in discotheek Ziegelei Gross Weeden in het Duitse Sierskade, tussen Hamburg en Lübeck. ‘In drie dagen stond alles erop,’ herinnert Gordijn zich. ‘In totaal heb ik veertien banden van veertig minuten volgeschoten. De eindmontage heb ik in één nacht gedaan. Dat moest ’s nachts; omdat ik bij *Het Journaal* heb gewerkt, mocht ik hun studio gebruiken, maar die was alleen ’s nachts beschikbaar omdat ze ’m overdag zelf nodig hadden. De violisten die bij het kasteel staan te spelen, kwamen van de muziekschool in Schijndel.’

In één klap miljonair

Toen versie twee van het nummer goed en wel in de winkels lag, ging het snel. Heel snel. Ramon: ‘Ik had destijds een vriendin in Limburg. Ik mocht niet bij haar ouders thuis komen, dus gingen we naar de Maas. Ik reed ’s nachts weer terug naar huis en op de radio was Mark van den Akker met zijn show *Mol of Mark* op Radio 3. Hij zei: “Mensen, luister goed: deze plaat heb je voor het eerst bij mij gehoord. Wonderful Days van Charly Lownoise & Mental Theo wordt de knaller van deze winter.” Ik zat met kippenvel achter het stuur. Zes weken stond de plaat op nummer twee. Dé happy hardcore-hit

van de jaren 90 werd van de eerste plaats in de hitlijsten gehouden door een lollig bedoelde 2 Unlimited-spoof van Irene Moors en de Smurfen: *No Limit*. Ramon kan het zich nog goed herinneren. ‘Ik vind het jammer dat we niet op één hebben gestaan, maar weet je wat het mooie is? Er viel telkens weer wat te bereiken. Dan zeiden we in vergaderingen tegen elkaar: “Dit wordt hem verg, onze nummer 1-hit.” Die is er nooit gekomen, maar Wonderful Days bleek de opmaat tot een ongekende zegetocht in de hitlijsten in de jaren 90, met twaalf hits die in moordend tempo werden uitgebracht. Tot de koek op was. Ramon: ‘Op een gegeven moment was ik er wel klaar mee om als een soort clown achter een keyboard te staan. We hebben er heel veel geld mee verdiend, maar er moest wat veranderen.’ Hoeveel, tonnen? ‘Jaaa! Tonnen?’ verslikt Theo zich haast. ‘Dankzij dat nummer waren we allebei in één klap miljonair!’ 2 miljoen gulden per persoon heeft Niel van Hoff, managing director van Polydor het tweetal betaald om bij het platenlabel te tekenen. Uiteindelijk werden er zo’n 900.000 singletjes van Wonderful Days verkocht. Het nummer heeft een speciaal plekje in Ramons hart. Is hij trots op de track? ‘Ja, fantastisch, ik vind hem echt geweldig. Het is zo’n klassieker. Ik wist wel dat we iets bijzonders deden toen we in die flow van het maken zaten. Mijn buurmeisje van 10 zingt het nu nog mee. Echt ongelofelijk.’ Hij vervolgt: ‘Normaal hoor ik de track in de club als ik hem zelf draai, maar vorige week zat ik hem in de studio nog eens te luisteren. Die plaat hebben we zó goed gemixt met z’n tweetjes. Alles klopte, en dat met de

beperkte middelen en knowhow die we hadden. Ik deed alles op intuïtie. De breakbeat (het Public Enemy-sampletje *Bass (How Low Can You Go)* dat op de *Beats, Breaks & Scratches*-plaat van Simon Harris stond, red.) had ik in een soort van chorus gezet, midden in de track. Daardoor kreeg het de power die het nodig had. En de belletjes. Soms vraag ik me af: hoe hebben we dat zelf ooit kunnen spelen? Dat had ook iemand van het conservatorium kunnen doen. Wij deden het met een Atari.’ ✕

Foto’s links: Seline speelde de hoofdrol in de clip van Wonderful Days. Foto boven: op het eerste singletje stond een spelfout van jewelste: wonderfull met twee L’en.

25 JAAR HITS

Ze zijn exact 25 jaar een dj-duo, Ramon Roelofs (49) en Theo Nabuurs (52). Onder de naam Charly Lownoise & Mental Theo waren ze medio jaren 90 ongekend productief en scoorden ze na hun debuut *Live at London* in 1994 twaalf hits:

- Wonderful Days (1994, 2*)**
- Together in Wonderland (1995, 4)**
- The Bird (1995, 14)**
- Stars (1995, 2)**
- This Christmas (1995, 19)**
- Your Smile (1996, 3)**
- Fantasy World (1996, 2)**
- Hardcore Feelings (1996, 2)**
- Streetkids (1996, 6)**
- Party (1997, 6)**
- Just Can’t Get Enough (1997, 11)**
- Next 2 Me (1998, 16)**

*Tussen haakjes: jaartal, hoogste positie in de Top 40